

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Silicon and Software Systems Limited ellen 2004. augusztus 6-án benyújtott kereset

(T-326/04. sz. ügy)

(2004/C 273/62)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Silicon and Software Systems Limited, székhely: Dublin (Írország) ellen az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: A. Whelan megbízott és Dr. D.R. Phelan barrister, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 6-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest:

- a Bizottság részére 29 194 euró főkövetelés és az utána 2000. augusztus 30. napjától 2004. augusztus 16. napjáig járó évi 8 %-os mértékű 9 252,50 euró késedelmi kamat, összességben 38 446,50 euró összeg fizetésére;
- a Bizottság részére 2004. augusztus 17. napjától a tartozás teljes visszafizetéséig napi 6,40 euró kamat fizetésére évi 8 %-os kamatlábbal számolva;
- a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

1994. március 28-án a Bizottság 10043 ESSI szám alatt szerződést kötött az alperessel az ESPRIT program végrehajtása keretében folytatott kutatási és technikai fejlesztési munkák elvégzése céljából. A szerződésnek megfelelően pénzügyi hozzájárulása vonatkozásában a Bizottság előleget fizetett az alperes számlájára. A munka elvégzését követően az alperes benyújtotta összesített költségkimutatását. A Bizottság azonban nem fogadta el azokat a költségeket, melyek a szerződés hatályba lépését megelőzően keletkeztek és ennek megfelelően módosította a költségkimutatást. A Bizottság állítja, hogy az alperes soha nem kifogásolta ezt az általa módosított költségkimutatást.

A Bizottság ezt követően kérte az előleg módosított költségkimutatást meghaladó részének, nevezetesen 29 194 eurónak a visszafizetését. Az alperes megtagadta a tartozás visszafizetését és ezért a Bizottság álláspontja szerint megszegte a szerződést.

A Syndicat National de l'Industrie des Viandes (SNIV) által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 3-án benyújtott kereset

(T-327/04. sz. ügy)

(2004/C 273/63)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Syndicat National de l'Industrie des Viandes (SNIV), székhely: Párizs, képviselik: Nicole Coutrelis és Séverine Henneresse ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 3-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. március 30-i, az „515/2003. sz. – Franciaország – támogatás a hulladékfeldolgozó ágazatban – vágási adó” állami támogatással kapcsolatos határozatát;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A hulladékfeldolgozást, amit közfeladatnak tekintenek, Franciaországban egy állami juttatásokból, valamint a vágóhidakra kivetett vágási adóból fenntartott alap finanszírozza. A Bizottságnál e rendszerrel kapcsolatban bejelentést tettek. A vágóhidakat képviselő felperes felhívta a Bizottság figyelmét arra, hogy szükséges az EK 88. cikke (2) bekezdése szerinti alakszerű vizsgálati eljárás megindítása. A Bizottság a megtámadott határozattal úgy döntött, hogy a kérdéses rendszer nem összeegyeztethetetlen a közösségi joggal a „gazdaságban elhullott állatok” részében, és nem minősül támogatásnak a „vágóhídi hulladék” részében.

A felperes, aki szerint a Bizottság ezzel jóváhagyta a francia kormány által bevezetett rendszert, az EK 88. cikke (2) bekezdésének, valamint a 659/1999 rendelet (1) 4. cikke (4) bekezdésének megsértésére hivatkozva kéri a megtámadott határozat megsemmisítését. A felperes szerint, tekintettel a kérdéses támogatás jogszerűsége megítélésének általa említett komoly nehézségeire, a Bizottság nem nyilváníthatja a közösségi joggal összeegyeztethetőnek a kérdéses támogatást anélkül, hogy alakszerű vizsgálati eljárást indított volna.

A felperes a megtámadott határozat több ténybeli és mérlegelési hibájára is hivatkozik. Előadja azt is, hogy a vágási adó szerinte nyilvánvalóan ellentétes a közösségi jog több rendelkezésével, mégpedig:

- a HEÁ-ra vonatkozó szabályokkal;
- a tagállamok közötti mennyiségi korlátozások tilalmával (EK 28. cikk), amennyiben a vágási adó a „vegyes” eredetű állatokat is érinti az 1760/2000 rendelettel ⁽¹⁾ összhangban, azaz a másik tagállamból származó, de Franciaországban levágott állatokat;
- az 1774/2002 rendelettel ⁽²⁾;
- a szolgáltatásnyújtás szabadságával (EK 50. cikk), amennyiben minden megyében csak egyetlen vállalkozás nyújthat hulladékfeldolgozó szolgáltatást a megyében található vágóhidak és állattenyésztők számára;
- a Közös Mezőgazdasági Politika rendszerével. A felperes szerint a szóban forgó adó kivetésével Franciaország megzavarja a hús piacának közös szervezését, és veszélyezteti a rá vonatkozó rendeletek érvényesülését, mesterségesen megemelve a hús árát.

⁽¹⁾ A Tanács 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelete az EK-szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1–9. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. július 17-i 1760/2000/EK rendelete a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1–10. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. október 3-i 1774/2002/EK rendelete a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról (HL L 273., 2002.10.10., 1–95. o.).

Günter Wilms által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 3-án benyújtott kereset

(T-328/04. sz. ügy)

(2004/C 273/64)

(Az eljárás nyelve: francia)

Günter Wilms, lakóhely: Brüsszel, képviseli: Marc van der Woude és Valérie Landes ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 3-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2003. november 27-i előléptettek listáját, mivel az nem tartalmazza a felperes nevét, vagy másodlagosan, a 2003. november 13-i értékelési listát, mivel az azért nem tartalmazza a felperes nevét, mert nem ítélték meg elegendő prioritási többletpontot a számára;
- semmisítse meg a Jogi Szolgálat főigazgatójának a határozatát, melyben a személyzeti szabályzat 45. cikkére vonatkozó általános végrehajtási szabályok 6. cikkének (3) bekezdése alapján csak egy prioritási pontot ítélték meg számára a főigazgatóság, és összesen négy prioritási pontot a 2003. évi előléptetési eljárás során;
- semmisítse meg a Kinevezésre Jogosult Hatóságnak (KJH) a személyzeti szabályzat 45. cikkére vonatkozó általános végrehajtási szabályok 9. cikkének értelmében hozott azon határozatát, amely nem ítelt meg számára a „Bizottság az intézmény érdekében végzett kiegészítő tevékenységek előmozdításáért” különleges prioritási pontot a 2003. évi előléptetési eljárás során;
- semmisítse meg a KJH hallgatólagos határozatát, amely elutasította a felperesnek a Jogi Szolgálaton és a kiegészítő feladatokért járó prioritási pontok megítélésére vonatkozó, az Előléptetési Bizottságnál benyújtott 2003. július 14-i „keresetét”;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes állítása szerint a Jogi Szolgálat főigazgatójának azon határozata, amely 4 prioritási pontot ítelt meg számára, sérti a személyzeti szabályzat 45. cikkét, a személyzeti szabályzat 45. cikkére vonatkozó általános végrehajtási szabályok 6. cikke (4) bekezdése a) pontját és az előmenetelhez való jog elvét, valamint nyilvánvaló értékelési hibának minősül. A felperes hivatkozik ezen kívül a személyzeti szabályzat 45. cikkére vonatkozó általános végrehajtási szabályok 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának és az előmenetelhez való jog megsértésére az egyenlő bánásmód elvével összefüggésben. Harmadikként a felperes hivatkozik a hatáskörrel való visszaélésre.

Ezen kívül a felperes szerint a KJH határozata, amely a kiegészítő feladatokért nem ítelt meg számára prioritási pontokat, jogellenes, mivel sérti a személyzeti szabályzat 45. cikkére vonatkozó általános végrehajtási szabályok 9. cikk (1) és (2) bekezdését és 1. mellékletét, valamint az egyenlő bánásmód elvét.

Végezetül a felperes úgy érvel, hogy azért jogellenes a KJH határozata, amely az előléptetési bizottság előtti keresetét követően nem ítelt meg számára előmeneteli többletpontokat, mert ez a határozat nincs kellően megindokolva.